

Comentariul poeziei Mai am un singur dor scrisa de Mihai Eminescu - prima parte

Daca vom privi cu luare-aminte bolta instelata a literaturii romane, vom descoperi o noua "constelape" - constelatia "Triunghiului sacru"; si daca aceasta constelatie "trebuia sa poarte un nume"... "i s-a spus"...Mihai Eminescu - Nichita Stanescu - Marin Sorescu.

Astfel si-a facut poporul roman transcederea in eternitate. Si cand este atat de greu sa vorbesti despre perceptia limbajului etern in cultura romaneasca iti poti aminti din prezent" despre "Eminescu cel Mare", "despre strigatul abisal al poetului care descopera cauza fundamentala a artei". "" "Nu credeam sa invat a muri vreodata" este versul unui invingator... al poetului care a supravietuit cel mai intens in literatura noastra pentru ca a exprimat cel mai acut pricina si sensul literaturii: a fi""

Daca ar fi sa ne insusim curajul de a reflecta asupra cuvantului "paradox", in "paradigma" sa am afla ca lucrurile merg cu capul in jos numai la suprafata artei; in adancul ei, filozofia este limpede si clara, pe cat de clare sunt "simbolurile" acelora care faciliteaza patrunderea paradoxului in arta. Deci, "a exista" deriva din insasi negatia sa. Sa fie oare "Mai am un singur dor", un "paradox"?! Am putea spune: - mai mult ca sigur! - pentru ca paradoxul deriva aici din insasi filozofia populara a cufundarii in neant perceptut ca pe un alt plan existential. In "Mai am un singur dor", reflectia este grava nu perceptia ei si in sprijinul acestei idei, se poate veni cu argumentele care fac obiectul studiului acestei elegii atat de populare din creatia eminesciana.

In timp ce poetul, bolnav, se afla la un sanatoriu din Viena, la 22 dec. 1883 apar in editura librăriei Socec din Bucuresti, sub ingrijirea lui Titu Maiorescu, "Poeziile" lui Mihai Eminescu -"intr-un splendid volum de 300 pagini, care face cea mai mare onoare artei tipografice" - dupa cum anunta ziarul "Romanul" la rubrica "Stiri d-ale zilei". In afara poezilor publicate in revista "Convorbiri literare", editorul includea in volum poezii inedite ca "Glosa "Trecut-au anii", "Venetia", "De-or trece anii", precum si poezia "Mai am un singur dor" - in patru variante.

Treptele pe care a trebuit sa le urce poetul pentru a ajunge la desavarsirea acestui poem si-au facut inceputul inca din perioada in care acesta se afla la Iasi, ca apoi, munca de laborator sa se continue la Bucuresti, dupa anul 1878, cand Eminescu isi reia statornic lucrul de slefuire a feluritelor redactari la "Mai am un singur dor", inca din anul 1878.